

ρεντέρει κόντο εἰς καιρὸν κρίσεως. Ἔτι λέγει, τοὺς σέμπρους μου, τοὺς Καλοφωναίους ¹⁾, ἐπειδήτις καὶ εἶναι καλοὶ ἄνθρωποι καὶ ἔχω εὐχαρίστησι ἀπὸ αὐτούς, θέλω ὅτι κάνοντας τὸ ὅμοιο μὲ τὸν ὑγιό μου, νὰ ἔχουν τὰ ὑποστατικά μου, νὰ τὰ δουλεύουν, ἀλλέως καὶ μὴν ἀδεμπίροντας, νὰ ἡμπορῇ ὁ αὐτός μου ὑγιὸς νὰ τοὺς ἐβγάνη ἀτζιὰν καὶ δὲν ἤθελε εἶστε εἰς τὴν εὐχαρίστησί του καὶ νὰν τοῦ ἀρέση καὶ νὰ δώση ὁ ἄνωθές μου κληρονόμος διὰ μία βολὰ τόσο ἔπειτα τὸν θάνατόν μου δυὸ σαρανταλείτουργα, τὸ ἓνα ἐκεῖ ὅπου μέλλει νὰ θαπτῶ καὶ τὸ ἕτερο στὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον τῶν ραπτάδων ²⁾, τοῦ ἐφημερίου, διὰ νὰ μοῦ ψάλλουν ἔπειτα τὸν θάνατόν μου ὡς ἄνωθεν καὶ τοῦτο νὰν τοὺς τὰ δίδῃ μὲ τὴν γκομμοδιτά του καὶ τὸ καθένα νὰ εἶναι ἀπὸ ριάλια τρία. Καὶ οὕτως ἔκαμε τέλος θέλοντας ὅτι ἡ παρὼν νὰ ἔχῃ τὸ στέρεο, βέβαιο καὶ τὰ ἐξῆς στοὺς ἀπέραντους αἰῶνας ὑπὸ μαρτυρίας τῶν σ(ινιὸ)ρ Τζουάνε Κάκλη, σ(ινιὸ)ρ Σταματέλλου Χαλκωματᾶ ³⁾ καὶ σ(ινιὸ)ρ Γρηγορίου Σαβόγια.

† τζουάνες κάκλης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

† σταματέλος χαλκοματᾶς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

† Γρηγ. σαβόγιας μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

3.

Παραίτησις ἀγωγῆς τῆς 2 Φεβρουαρίου 1663.

Νοτάριος Β. Μπονσινιὸρ (Β:δ. 43 σ. 138).

† Laus Deo. 1663 adi 2 Febbrajo. Constituito s(inior) Janni Niclo q. Micali da Brazzo di Maina⁴⁾, il quale con ogni miglior modo si remove dalla querella, over Indolutione da lui fatta nella Cancellaria⁵⁾. Pretoria con-

¹⁾ Καλοφωναίους. Οἶκογ. Καλοφώνου μαρτυρεῖται παλαιόθεν ἐν Ζακύνθῳ. Κ. Κωνσταντῖνος ἦτο πρωθιερεὺς τῷ 1512, 1523 καὶ 1530. – Κ. Ἀνδρέας, πρωτοπαππᾶς Ζακ. τῷ 1760. Τοῦ Καλοφώνου τὸ Πηγάδι τοπων. εἰς χωρ. Λιθακιά (1678). Ἰδρυμα τοῦ Καλοφώνου εἶναι καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Κόλα (1524).

²⁾ Ἅγιος Ἀθανάσιος τῶν ραπτάδων. Ναὸς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Κήπων. Τῷ 1609 ἦτο μονὴ παλαιὰ δοθεῖσα τῇ συντεχνίᾳ τῶν ραπτῶν, οἵτινες τῷ 1616 ἀνφοδοκίμησαν αὐτήν. Πλείονα βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, Αἱ ἐν Ζακύνθῳ Συντεχνίαι 1896. Πρβ. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 326 – 7.

³⁾ Χαλκωματᾶ. Οἰκογένεια ἀπαντῶσα τῷ 1515. Ἡ ἐκ Ναυπλίου καταγωγὴ τῆς μαρτυρεῖται τῷ 1581. Ἐκ Κρήτης ἀναφέρεται εὐρισκόμενος εἰς Ζάκυνθον «Γιοργάκις Χαλκοματᾶς» τῷ 1706. – Βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, Κρητικὰ Σημειώματα Ε.Ε.Κ.Σ. 4 (1941) σ. 111.

⁴⁾ Brazzo di Maina. Βραχίων τῆς Μάνης. Οὕτω ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν Βενετῶν καὶ παλαιότερον ὑπὸ τῶν Μανιατῶν ὡς ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῆς ἡ χώρα τῆς Μάνης. Βλ. Α. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 14 σημ. καὶ 54 (ἐγγράφον) τοῦ ἔτους 1612).

⁵⁾ Cancellaria = Γραφεῖον Γενικῆς Διοικήσεως, δικαστήριον.

tro s. Polidoro Chiveto¹⁾ per occasione di semplice contrasto e pugni tra loro dadi instando che non si progredisce più altre e tanto insto annotarsi ecc.

† Giacomo Chrisoplevri²⁾ fui presente.

† Demetrio Logotteti³⁾ fui presente.

[Μετάφρασις ὑπὸ Λ. Χ. Ζώη].

† Εἰς δόξαν Θεοῦ. 1663 τῇ 2 Φεβρουαρίου. Ἐνεφανίσθη ὁ κύριος Ἰωάννης Νίκλος ποτὲ Μιχαὴλ ἀπὸ τὸ Μπράτσο τῆς Μάνης, ὁ ὁποῖος παντοιοτρόπως παραιτεῖται τῆς ἐγκλήσεως (καταγγελίας), ἥτοι ἀγωγῆς, τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθείσης πρὸς τὸ Δικαστήριον κατὰ τοῦ κ. Πολυδώρου Κυβετοῦ, ἔνεκα ἀμφιγνομίας καὶ χειροδικίας ἐναντίον ἀλλήλων, ζητῶν νὰ μὴ προχωρήσῃ περαιτέρω. Καὶ ταῦτα ζητεῖ νὰ σημειωθῶσι κλπ.

† Ἰάκωβος Χρυσοπλεύρης παρὼν

† Δημήτριος Λογοθέτης παρὼν.

4.

Μίσθωσις ἐργασίας τῆς 24 Ἀπριλίου 1663. Νοτάριος Β. Μπονσινιόρ (Β:6λ. 44 σ. 38).

† 1663 Ἀπριλίου 24. Τὴν σήμερον ὁ παρὼν κύρ Λίας Νίκλος Μανιάτης ἀπὸ χωρίο Πουλαριούς⁴⁾ τοῦ π(ο)τ(ε) Γιώργου, ὁ ὁποῖος ἐσυνιβάστη μὲ τὸν πα-

¹⁾ *Polidoro Chiveto*. Οἰκογένεια Κο(ι)βωτοῦ ἀπαντᾷ τῷ 1505 εἰς χωρίον Μαχαιράδον. Κυβετὸς δὲ εὐρίσκεται ἐγγεγραμμένος εἰς τὴν χρυσὴν βίβλον τῷ 1748. Ἐκ τοῦ οἴκου τούτου τινὲς ὑπηρέτησαν καὶ ὡς συμβολαιογράφοι.

²⁾ *Giacomo Chrisoplevri*. Χρυσοπλεύρης ὡς οἰκογ. ἐπίθετον ἐν Ἑπτανήσῳ μαρτυρεῖται τῷ 1684, ἐν δὲ τῇ Ζακύνθῳ τῷ 1523. Βλ. Π. ΧΙΩΤΗ, ἐνθ' ἄνωτ. 3. σ. 959, 960. *Πέτρος κόμ. Χρυσοπλεύρης*, πρύτανις Ζακύνθου ἀναφέρεται τῷ 1802. Βλ. Λ. Χ. ΖΩΗ, Ἑπειρωτικά καὶ σελίδες: *Ἑπειρωτικά Χρονικά* 5 (1930) σ. 50, ὡς καὶ ναὸς Ἅγιος Νικόλαος τοῦ Χρυσοπλεύρη. – Βλ. Κ. ΣΑΘΑ, Τὸ ἐν Ζακύνθῳ ἀρχοντολόγιον καὶ οἱ Ποπολάροι σ. 39.

³⁾ *Demetrio Logotteti*. Ἡ οἰκογένεια Λογοθέτη ἐγκατεστάθη εἰς τὴν νῆσον μετὰ τὴν Ἀλωσην. Πρῶτος μνημονεύεται ὁ ἱερεὺς Στέφανος (1462) λαβὼν τῷ 1475 ὡς τιμάριον τὴν ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου εἰς Ξηροκάστελλον μετὰ τῆς περιουσίας αὐτῆς. Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῶν Λογοθετῶν πρὸς Ν. τῆς πόλεως μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 1534, αἱ δὲ τοιχογραφίαι τῶν ἁγίων αὐτοῦ εἰς φυσικὸν μέγεθος ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἐκ Ναυπλίου ἀδελφῶν Γεωργίου καὶ Δημητρίου Μόσχων. Βλ. Λ. Χ. ΖΩΗ, *Λεξικὸν* σ. 333, 526–528. Ἀπόφασιν περὶ τῆς οἰκογ. Λ. τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Βενετίας (1703), βλ. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΛ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 127, 128. Εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην παρεχωρήθη ὑπὸ τῆς Βενετίας ὁλόκληρον τὸ χωρίον Ἀροῦσα εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Πατρῶν. *Αὐτόθι* σ. 134.

⁴⁾ *Πουλαριούς*. Πρόκειται περὶ τοῦ χωρίου τοῦ τ. δ. Μέσσης *Μπουλαριῶν* (Ἄνω καὶ Κάτω). Εἰς τὸ ἐν ἔτει 1618 ὑποβληθὲν ὑπόμνημα τῶν Μανιατῶν πρὸς τὸν Δοῦκα τοῦ Νεβέρ, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ στατιστικὴ τῶν δυναμένων νὰ φέρουν ὅπλα Μανιατῶν, ἀναγράφονται